

Jolanta Ilkiewicz, Ignacy Skrzypek

Koszalin-Dzierżęcino, st. 7, AZP
15-21/19

Informator Archeologiczny : badania 27, 14

1993

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Koszalin–Dzierżęcino, st. 7
AZP 15–21/19

Muzeum Okręgowe w Koszalinie

Badania prowadziła mgr Jolanta Ilkiewicz przy współpracy mgr. Ignacego Skrzypka. Finansowane przez Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Koszalinie. Drugi sezon badań. Stanowisko wielokulturowe (osadnictwo mezolityczne, neolityczne, ślady kultury łużyckiej i osadnictwa wczesnośredniowiecznego).

Stanowisko położone jest na kulminacji i stoku piaszczystej wydmy w dolinie jeziora Lubiatowo, w rynnę częściowo martwej pradoliny, ok. 500 m na zachód od południowego krańca byłej wsi, obecnie dzielnicy Koszalina — Dzierżęcino, po obu stronach polnej drogi do Bonina. Wstępnie rozpoznane zostało w 1986 r.

W sezonie 1993 badaniami objęto północno-zachodnią część stanowiska. Wykopy I i II/93 (łącznie powierzchnia 100 m²) zlokalizowano po północnej stronie drogi do Bonina, wykop III/93 (200 m²) po stronie południowej tej drogi. Osadnictwo tej części stanowiska związane jest głównie z protoneolitycznym kompleksem kulturowym Ertebølle (Ertebølle–Ellerbek–Lietzow–Tanowo–Dąbki). Odkryto ślady palenisk, jam gospodarczych, dużej jamy w typie „półziemianki” z paleniskiem i śladami zadaszenia?, trapezowatej budowli słupowej o zachowanych wymiarach ok. 8–10 x 2–4 m oraz skupisko o średnicy ok. 2 m i miąższości 35–40 cm rozsypanych w piasku kilkuset przepalonych kości ludzkich i zwierzęcych (m.in. jeleń, bydło, pancerz żółwia); towarzyszyły im fragm. naczyń i materiał krzemienisty. W piasku calcowym odkryto poza tym małe, ostrodenne, zdobione naczynie, otoczone drobnymi kamieniami. Materiał krzemienisty ze wszystkich wykopów reprezentuje generalnie tradycje kompleksu postmaglemoskiego, nie znaczy to jednak, że jest homogeniczny, w sondażach z 1986 r. stwierdzono bowiem obecność osadnictwa „klasyczne” mezolityczne (data C₁₄ dla jednego z palenisk: 6920 ± 60 BP). W wykopach z 1986 r. poza osadnictwem protoneolitycznym (i mezolitycznym) stwierdzono obecność osadnictwa młodszych faz kompleksu kultury pucharów lejkowatych oraz śladowo osadnictwo kultury łużyckiej i okresu wczesnośredniowiecznego. W sezonie obecnym (wykopy I–III/93) poza odosobnionym śladem osadnictwa kultury pucharów lejkowatych (ułamek naczynia zdobiony żłobkami pionowymi w palenisku nr 5 w wykopie I/93) nie stwierdzono śladów osadnictwa młodszego.

Materiały znajdują się w Muzeum Okręgowym w Koszalinie.

Badania będą kontynuowane.

Kowalewko, st. 3, gm. Oborniki, woj. poznańskie — patrz: środkowa i późna epoka brązu

Krzemionki, st. 1
gm. Bodzechów, woj. kieleckie
AZP 83–71/—

Państwowe Muzeum Archeologiczne
w Warszawie

Badania prowadził mgr Wojciech Borkowski. Uczestniczyli studenci Instytutu Archeologii Uniwersytetu Warszawskiego i wolontariusze. Konsultacja prof. Zbigniew Wójcik z Muzeum Polskiej Akademii Nauk oraz mgr Sławomir Sałaciński z Państwowego Muzeum Archeologicznego w Warszawie. Finansowane przez Państwowe Muzeum